SIVORI, CE REINTRARE ÎN SCENĂ!

Argentinienii Wolf și Filol după victoria de la Munchen. Chipurile lor exprimă totul. Orice altă explicație devine inutilă...

Clownul, saltimbancul, paiața, giumbușlucarul cu jambierele lăsate, ironicul ironicilor, spaima arbitrilor și conducătorilor de club, recordmenul suspendărilor în campionatul italian, dumnealui, *Omar Sivori*, debarcă săptămîna trecută în Europa, în fruntea reprezentativei Argentinei și administrează prima înfrîngere selecționatei Republicii Federale a Germaniei, pe terenul ei, după aproape opt ani! Dumnealui, socotit un neserios, un pierde-vară, un om care niciodată nu se va apuca așa cum trebuie de o treabă, ei bine acest Sivori apare astăzi complet transformat și prima intrare în scenă în rolul de director tehnic îl creditează ca o viitoare mare figură a tehnicienilor fotbalului.

Cine s-a aplecat cu puțină încredere asupra ultimilor doi ani din viața celebrului fost internațional al lui *River Plata, Juventus* și *Napoli*, ar fi avut unele semne pentru ceea ce s-a întîmplat miercurea trecută pe stadionul olimpic din München. În 1971 Sivori devenise selecționerul reprezentativei de tineret a Argentinei și făcuse un turneu european; în care, în afara unei filipice la adresa fotbalului italian, care n-a produs (firește) o impresie prea bună, a și înfățișat niște idei directoare pentru activitatea tînărului antrenor. Ele lăsau să se întrevadă că „clownul" a încheiat cu rolul său fabricat din poze și din pozne și că în locul său își face apariția un antrenor de o severitate și moderație total opuse cu ceea ce fusese jucătorul.

Faptele îl serveau. Mica echipă de tineret, mică și la propriu și la figurat (fiindcă avea cea mai scăzută medie de vîrstă din întreaga ei existență dar și fiindcă recursese la cei mai puțin celebri dintre și așa destul de puțin cunoscuții „cadeți" argentinieni) a înaintat pe scara valorii și a rezultatelor într-un mod impresionant. Ochii Argentinei fotbalistice s-au întors spre vechiul și sprințarul ei amor; *Maschio* și *Angelillo*, ceilalți doi titulari ai unei „triplete de aur" de odinioară cu care selecționata alb-albastră nu s-a mai întîlnit, își încercaseră norocul la echipa națională. Ce-ar fi dacă și Sivori?... *„Nu, nu, Sivori nu va accepta niciodată așa ceva". „Decît dacă primesc garanții,* răspunde chiar impricinatul. *La tineret, știu eu foarte bine, nu contează o înfrîngere. Dar la echipa întîi e destul un egal acasă și ai zburat lîngă zecile de victime ale ultimilor ani"*... Peste trei luni au durat discuțiile federație — Sivori. Semnătura pe contract nu a apărut decît după admiterea a 11 condiții puse de Omar, prima fiind aceasta: *„Primul și singurul în drept să alcătuiască formația este antrenorul Omar Sivori. Federația va ratifica doar propunerile lui"*. Și, mai departe, alte și alte condiții unice pentru situația unui selecționer în Argentina.

Că a rămas mai bine de o jumătate de an în funcție, ăsta e primul și marele record al „clownului". Miercuri noaptea, în una dintre telegramele transmise de comentatorii argentinieni la Buenos Aires, una conținea și următoarea frază: *„Acest 3—2 de la München e o tonă de beton turnată la picioarele scaunului de selecționer al lui Sivori, trebuie să vină cinci înfrîngeri consecutive pentru ca el să se mai clatine*... Asta rămîne de văzut. Cu fotbalul argentinian poți să-ți permiți orice afară de pronosticuri asupra duratei mandatului selecționerilor.

Noi să ne întoarcem să vedem ce vrea Sivori de la echipa națională? În ce speră? Cît speră?

„O precizare înainte de toate. Eu nu mă gîndesc, dar nu mă gîndesc deloc la anul 1974. E prea departe. Obsesia mea este 1973. Nimeni nu-și mai poate închipui o eliminare din preliminarii. Așa ceva e egal cu totalul naufragiu al fotbalului nostru. Prima și marea condiție pe care o pun e seriozitatea (n.a. da, e Sivori cel care vorbește!) *și munca. La tehnica strălucitoare, acestea sînt substanțele care lipsesc reprezentativei spre a deveni o mare campioană. Modestie și muncă, muncă și seriozitate."* Așa își începea Omar expunerea în fața presei, radioului și televiziunii în toamnă, la instalarea sa. Ce a făcut de atunci? A obținut pentru întregul an 1973 reunirea săptămînală a echipei naționale. A determinat marile cluburi (precum *San Lorenzo* și *Huracan*) să anuleze turneele care contraveneau programului echipei naționale. A redus la tăcere denigrarea scrisă sau vorbită a reprezentativei. A făcut din jucătorii lui o familie, un grup de tineri care îl ascultă cu sfințenie. A dat ceea ce lipsește de decenii formației Argentinei: un fotbal jucat de o ECHIPĂ și nu de 11 internaționali egoiști, nedisciplinați și mofturoși.

Jucătorul care era dispus să schimbe o victorie a echipei lui pentru un amuzament propriu a devenit un neînduplecat în materie de disciplină tactică: *„Fiecare meci îl vom juca așa cum ne convine nouă și cum îi displace cît mai mult adversarului. Cu Bolivia și Paraguay, în preliminarii, nu mergem la distracție mergem LA LUPTA CALIFICARILOR"*. Iată-l pe Sivori de astăzi. El apare smerit și fără pretenții la München (*„Am venit să învățăm de la cea mai bună echipă a lumii în acest moment..."*) și aruncă pe stadonul olimpic o formație care a dat *ea* o lecție campionilor vest-germani. Pentru că, chiar dacă absențele lui *Müller* și *Netzer* au redus cu 60% potențialul ofensiv al teamului lui *Schön*, să nu uităm că selecționata Argentinei a marcat TREI goluri apărării complete a reprezentativei R.F. a Germaniei!

Wolf, Rosl, Bargas, Heredia, Telch, Chazaretta, Ayala, Alonso, — ați mai auzit de acești jucători? Pînă de curînd nici Argentina nu-i știa prea bine. Unii dintre ei sînt oamenii cu care *Sivori* începea — în tăcere și obscuritate — viața lui de antrenor la reprezentativa de tineret. Tot ei sînt învingătorii de la München...

Eftimie IONESCU

Carnet extern

REUNIUNI ZONALE PERIODICE!

Dintr-un organism de coordonare organizatorică, F.I.F.A., tinde să devină și acel for care, sub raportul cel mai specific al activității fotbalistice, acela tehnico-metodic, să reprezinte inițiativă și stimulare. Dacă în prima direcție, aceea a dirijării vieții de competiție, organismul mondial a ajuns la o frumoasă maturitate, în cealaltă direcție, el nu are la activ pînă acum decît acțiuni mai mult simbolice sau de urgență ca să le zicem așa. La primul grup ar fi vorba de acele rapoarte prezentate după fiecare campionat al lumii de grupele de tehnicieni delegați expres de F.I.F.A. să urmărească turneele finale. Cu mai multă sau mai puțină pricepere, cu mijloace mai vechi sau mai moderne acești tehnicieni, din păcate nu totdeauna aleși dintre cei mai reprezentativi și mai competenți, au înfățișat unor reuniuni de antrenori concluziile lor. Doar la asta s-a redus programul de contribuții al federației internaționale la îmbogățirea rezervorului de cunoștințe al specialiștilor ei, reprezentat în fapt de toți antrenorii de pe glob. În grupa acțiunilor de urgență, denumite poate impropriu așa, ar intra acele cursuri de perfecționare organizate pentru antrenorii din continentele noi ale fotbalului; nici aici nu se poate vorbi de o acțiune organizată și generală, metodică și ritmică, pentru că nici forțele de care dispune actualmente F.I.F.A. nu corespund și nici preocuparea nu e permanentă

Sesizînd că, față de amploarea mișcării fotbalistice mondiale și, mai cu seamă, față de caracterul științific tot mai pronunțat pe care l-a căpătat pregătirea jucătorului de fotbal ea se află într-o stare de dăunătoare rămînere în urmă, ca să nu spunem inactivitate, F.I.F.A. a decis să reorganizeze total acest sector existent actualmente doar simbolic. Astfel, în primul rînd, se proiectează constituirea unui corp permanent de tehnicieni numeros și competent. Intenția secretarului general H. Käser, *la acest punct, ar fi ca în acest sector să lucreze — fie chiar și prin rotație — cele mai reprezentative figuri de tehnicieni din întreaga lume. Dar, acțiunea de bază, primordială, va fi aceea care prevede organizarea unor reuniuni, cu caracter tehnico-metodic, zonale; ele ar urma să aibă loc anual, în toate continentele și cu participarea antrenorilor de prima categorie din toate țările zonei respective. Reuniunile vor fi găzduite, prin rotație, de federațiile din acea zonă iar programul lor va fi compus atît din expuneri și demonstrații practice ale tehnicienilor permanenți F.I.F.A. cît și ale antrenorilor țărilor reprezentate la reuniunea zonală.*

Destul de tîrziu (dar mai bine decît... niciodată) organismul de conducere al fotbalului încearcă să intre în pas cu mersul domeniului de care se ocupă în sectorul cel mai important al acestei activități. Să salutăm proiectele și să așteptăm primele semne de punere în practică.

ef. i.

ÎN URMA UNEI ANCHETE INTERNAȚIONALE

CELE MAI MARI CONSACRĂRI ÎN FOTBALUL EUROPEAN

Tehnicieni din mai multe țări europene, antrenori, arbitri, ziariști și conducători de federații, și-au reunit de curînd opiniile în cadrul unei anchete internaționale, propunîndu-și să stabilească — în paginile ziarului polonez de specialitate **„Przeglad Sportowy"** — ierarhia celor mai mari consacrări fotbalistice ale anului încheiat.

Enver Marici (Velez Mostar) — urmașul lui Beara în poarta echipei naționale a Iugoslaviei.

În privința postului de PORTAR, votanții n-au avut, probabil, prea multe de ales, cel mai mare punctaj fiind atribuit iugoslavului MARICI, jucătorul nr. 1 al echipei Velez Mostar, supranumit „urmașul lui Beara". Tînăr (24 de ani), masiv (1,80 m, 75 kg), Marici a reușit să se impună abia în a doua jumătate a anului, cînd a apărat — martorii oculari folosesc cuvîntul senzațional — poarta Iugoslaviei la Mini-Cupa mondială din Brazilia, ceea ce l-a determinat pe Helenio Herrera să-i acorde neașteptata onoare de a face parte din reprezentativa Europei în meciul — de tradiție și trufie — contra selecționatei Americii Latine. O evoluție oarecum opusă a avut, în 1972, cel de al doilea clasat în ierarhia portarilor, **Ivano BORDON**, goal-keeper-ul lui Internazionale. După un început excelent, cînd a realizat o partidă socotită de specialiști drept „istorică", contra Borussiei Mönchengladbach, în „Cupa campionilor" (0—0 în Berlinul occidental), mai tînărul și mai agilul Bordon (21 de ani, 1,80 m, 67 kg) a marcat o comportare inegală, în toamnă, fiind înlocuit adesea de renumitul Vieri, prin accidentarea căruia pătrunsese în prima garnitură milaneză.

Dacă în ceea ce-i privește pe portarii remarcați în 1972, „subiecții" anchetei n-au avut prea multe variante de ales, situația a devenit complicată în desemnarea primului APĂRĂTOR al anului trecut. În cele din urmă, cele mai numeroase voturi au revenit fundașului de la Bayern München, **Paul BREITNER.** Deși lansat în 1971, Breitner a făcut abia în ultimele luni acel adevărat „salt" valoric așteptat, care i-a permis să-i devanseze cu puțin pe portughezul **CORREIRA**, pe olandezii **HULSHOFF** și **KROL**, precum și pe **DONACHIE**, de la Manchester City, ultimul — component al reprezentativei scoțiene, sub culorile căreia a debutat la „micul campionat mondial" din Brazilia. Dacă prezențele lui Breitner — fundaș de tip modern, jucînd la fel de bine în momentele de atac ale echipei, sigur titular în formația preconizată de Schön pentru C.M. din 1974 — și a celor doi olandezi de la Ajax sînt, desigur, ușor de explicat, surprinzătoare este apariția pe lista opțiunilor a blondului fundaș dreapta al clubului Benfica Lisabona, **Artur CORREIRA**, pe care antrenorul englez Hagan l-a „retras" pe neașteptate din linia de atac, descoperindu-i nebănuite virtuți defensive! În plasarea micuțului jucător lusitan (1,69 m) înaintea „olandezilor zburători" ai lui Ajax (Hulshoff are 1,92 m), votanții lasă impresia că au aruncat — decisiv — în balanța judecății evoluțiile din partida directă, din cadrul C.C.E., cînd Correira a jucat fără greșeală, fiind un „jandarm" vigilent pentru Cruyff.

Alegerea a fost și mai dificilă în privința nominalizării ATACANTULUI impus anul trecut, capitol la care au întrunit sufragii — în ordine — următorii șase jucători: **Kelvin KEEGAN** (Liverpool), desemnat de magazinul „Shot" drept cel mai bun fotbalist al Ligii engleze în 1972, **KREMERS** (Schalke 04), **MARSH** (Manchester City), **JORDAO** (Benfica), **BLOHIN** (Dinamo Kiev) și **BAJEVICI** (Velez Mostar). Cu excepția iugoslavului — care mai degrabă a marcat o revenire, devenind unul dintre cei mai productivi atacanți europeni ai anului 1972, după ce a cucerit titlul de golgeter al țării sale în 1970 — toți ceilalți sînt fotbaliști foarte tineri (Jordao — 20 de ani, Keegan — 22 etc.), abia aruncați în focul marilor întreceri (Marsh a apărut în liga întîi abia anul trecut, fiind transferat de la Queens Park Rangers), anunțînd ascendențe dintre cele mai promițătoare.

În acest context, remarcabilă rămîne predilecția specialiștilor interogați pentru atacanții cu numărul 11 pe tricou: Kremers, debutant în echipa națională în meciul R.F.G. — U.R.S.S. (4—1), mozambicanul Jordao și sovieticul Blohin fiind „de meserie" aripi stîngi, post despre care se afirmă că este puțin productiv în fotbalul european de astăzi...

În încheiere, s-ar cuveni menționat — ca o curiozitate — faptul că, dintre toate numele cuprinse de răspunsurile anchetei, comentariul, altfel cumpătat și competent, așează cariera cea mai strălucitoare în dreptul aceluia al englezului **Rodney Marsh**, jucător robust și imaginativ, comparat nu o dată cu celebrul Tommy Lawton, și socotit una dintre cele mai prețioase „descoperiri" ale ultimului sezon.

PE SCURT

● **Wilson Piazza**, fundașul central al Braziliei și al echipei Cruzeiro, a fost ales membru în consiliul municipal al orașului Belo Horizonte. Alți doi fotbaliști figurează în noua componență a consiliului municipal al orașului Porto Alegre: **Joao Severiano** de la Gremio și fostul fundaș **Sadi**.

● Federația franceză are un nou președinte, pe **Fernand Sastre**, care-i urmează lui **Jacques Georges.** Acesta a renunțat de a solicita reînnoirea mandatului după expirarea lui.

● Se pare că cea mai veche comisie de arbitri asiatică este cea din cadrul federației de fotbal din India. În ianuarie, ea și-a sărbătorit a 40-a aniversare.

● Au fost reluate relațiile dintre federația japoneză și cea din R.P.D. Coreeană. Selecționata de juniori a acesteia din urmă a fost invitată să susțină mai multe meciuri în Japonia.

● Marele premiu literar, decernat de federația franceză de fotbal, a fost atribuit unui ziarist elvețian din Lausanne, **Raymond Pittet**, pentru cartea sa **„Fotbalul și oamenii".**

● **Dettmar Cramer**, instructorul oficial F.I.F.A., va conduce cursuri naționale și regionale de antrenori succesive în Sudan, Uganda, Kenya, Somalia, Etiopia și Ghana. Îndelungata activitate a lui **Cramer** pe continentul african va lua sfîrșit la 20 iunie a. c.

● Cîteva programări în zona africană a preliminariilor C. M. la data de 25 februarie: **Maroc — Guineea, Coasta de Fildeș — Tunisia, Ghana — Nigeria** și **Zair — Camerun.**

● După ultimele statistici F.I.F.A., în Europa activează nu mai puțin de 198 850 de cluburi afiliate, ceea ce reprezintă 73,04% din numărul total de cluburi existente în lume (271 818). Din cei 15 600 000 de jucători înregistrați de F.I.F.A., aproape 12 000 000 (75,87%) trăiesc în Europa. De aici rezultă clar ponderea pe care o are U.E.F.A. față de celelalte confederații continentale de fotbal.